Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Moldovanu Natalia
Dosarul nr. 2r-629/25 (2-24149870-02-2r-28032025)

D E C I Z I E

6 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența sa:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de SRL „Spiritus Construct”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 23 ianuarie 2025, prin care a fost admisă parțial cererea privind asigurarea acțiunii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Negară Elena, reprezentată de avocatul Botnarenco Ion împotriva SRL „Spiritus Construct” cu privire la repararea prejudiciului material și moral, încasarea penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 24 decembrie 2024, Negară Elena, reprezentată de avocatul Botnarenco Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Spiritus Construct” cu privire la repararea prejudiciului material și moral, încasarea penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 22 ianuarie 2025, Negară Elena, reprezentată de avocatul Botnarenco Ion, în temeiul art.177 Cod de procedură civilă a înaintat cerere cu privire la instituirea măsurii asiguratorii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile, mobile, imobile și mijloacele bănești ale SRL „Spiritus Construct” SRL (cu denumirea de brand „Novaporta”), în limita sumei prejudiciului material cauzat în mărime de 39 170 de lei, pentru bunurile cumpărate, suma de 6 650 de lei, pentru serviciile de

instalare și suma de 1 800 de lei, pentru materialele utilizate la instalare, iar în total, suma de 47 620 de lei. (f.d. 79-80)

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii, Negară Elena, reprezentată de avocatul Botnarenco Ion a menționat precum că, în urma acțiunilor pârâtei are dubii rezonabile despre rea-credința acesteia, fapt manifestat prin nerecunoașterea acesteia în calitate de client/consumator, iar în opinia sa, art. 174 Cod de procedură civilă, deși nu prevede expres această condiție pentru a dispune măsuri de asigurare, lasă totuși loc pentru aplicarea ei.

Mai mult, având în vedere că veniturile societății pârâte nu sunt stabile, variază, consideră necesară asigurarea acțiunii.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 ianuarie 2025, a fost admisă parțial cererea de asigurare a acțiunii depusă de Negară Elena, reprezentată de avocatul Botnarenco Ion. S-a aplicat sechestru pe mijloacele bănești ale SRL „Spiritus Construct” (cu denumirea de brand „Novaporta”) în limita valorii sumei de bază revendicată prin acțiune, în mărime de 39 170 de lei, determinarea căreia și a valorii ei se pune în seama executorului judecătoresc. În rest, cererea de asigurare a acțiunii s-a respins, ca neîntemeiată. (f.d. 81-86)

Solicitarea recurentului:

Invocând dezacordul cu încheierea primei instanțe, la 20 februarie 2025, SRL „Spiritus Construct” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 ianuarie 2025, solicitând casarea încheierii, emiterea unei noi decizii, prin care să fie respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, SRL „Spiritus Construct” a invocat că, nu este de acord cu încheierea instanței de fond.

A notat că, cererea de asigurare a acțiunii trebuie să fie una motivată și să indice clar motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii, fapt care este important pentru a evita, prin aplicarea măsurii de asigurare paralizarea activității economice - financiare sau atingerea unei bune funcționări a societății.

Societatea a menționat că, prin cererea de asigurare a acțiunii, Negară Elena nu a motivat în niciun mod necesitatea aplicării măsurii de asigurare, invocând doar că aplicarea măsurii de asigurare se impune în legătură cu asigurarea executării unei eventuale hotărâri în favoarea dânsei.

În același timp a relatat că, SRL „Spiritus Construct” (cu denumirea de brand „Novaporta”) este unul dintre cei mai mari furnizori en-gros din Republica

Moldova de uși pentru un segment larg al pieței de construcții, pentru clădiri, apartamente, case individuale, vile și depozite etc.

La fel a menționat că, societatea deține cu drept de proprietate bunuri mobile și imobile, valoarea cărora depășește pretențiile înaintate de Negară Elena.

Intimata, Negară Elena nu și-a valorificat dreptul de a depune referință, deși a recepționat înștiințarea și cererea de recurs expediate în adresa acesteia.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea contestată a fost emisă la 23 ianuarie 2025, SRL „Spiritus Construct" a recepționat încheierea contestată la 5 februarie 2025 (f.d. 89), iar cererea de recurs a fost depusă la 20 februarie 2025, în interiorul termenului legal de 15 zile. (f.d. 91)

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinica încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că, recursul este întemeiat şi pasibil de a fi admis, cu casarea încheierii instanţei de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Conform art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Norma cuprinsă la art. 174 Cod de procedură civilă stabilește că, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În condițiile art. 175 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) *să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane*; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte

obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Prin prisma art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Astfel, Colegiul judiciar subliniază că, pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul civil reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite *doar în cazuri excepționale*, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond una neîntemeiată.

Colegiul judiciar învederează că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie repararea prejudiciului material și moral, încasarea penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de asigurare a acțiunii, Negară Elena a solicitat asigurarea acţiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacele financiare ale SRL „Spiritus Construct” (cu denumirea de brand „Novaporta”).

În acest context, instanța de recurs reține că, asigurarea acțiuni civile constă dintr-o **totalitate de măsuri silite temporare**, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente, au un caracter temporar, au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului și urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Colegiul relevă că, indiferent de forma aplicabilă, **măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale**

imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este pusă pe seama solicitantului, la caz, Negară Elena care urma să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului în legătură cu obiectul acțiunii fiind la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Totodată, Colegiul reține că, la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare instanța urmează să verifice raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există *periculum in mora*, asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În constelația art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Prin urmare, necesitatea și scopul primordial al aplicării măsurilor de asigurare este dictată de imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri.

Astfel, în sensul normei legale sus enunțate coroborate celei expuse la art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, Colegiul judiciar conchide că, partea care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, în speță, reclamanta/intimată, are obligația pozitivă de a proba că neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, sarcină nerealizată pe deplin de aceasta, or, contrar obligației indicate, Negară Elena nu a probat într-un anumit mod că, există riscul eschivării de la executarea hotărârii judecătorești, nu a invocat niciun temei legal incontestabil de asigurare a acțiunii, nu a prezentat argumente verosimile în sensul imposibilității executării unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

De altfel, conform informației din baza de date „Data 2B”, statutul întreprinderii SRL „Spiritus Construct” (cu denumirea de brand „Novaporta”) este unul „activ”, nefiind radiată, temerile intimatei precum că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, sunt nejustificate, iar faptul că veniturile pârâtei variază este unul irelevant în condițiile în care SRL „Spiritus Construct” deține cu drept de proprietate bunuri mobile și imobile, valoarea cărora depășește pretențiile înaintate de Negară Elena.

Așadar, măsura de asigurare urmează a fi aplicată doar atunci când reclamanta prezintă suficiente probe care arată că, dacă nu va fi asigurată acțiunea există riscul că nu va putea fi executată o eventuală hotărâre judecătorească.

Coroborând dispozițiile prevederilor suscitate cu cele expuse la art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, Colegiul conchide că partea care solicită aplicarea

măsurilor de asigurare, în speță, intimata, nu a probat pe deplin că neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul civil respinge argumentele referitoare la existența unor riscuri, ce vor face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, deoarece în cazul măsurilor de asigurare a acțiunii afirmațiile corespunzătoare nu trebuie să fie doar declarative, ci trebuie probate prin probe pertinente și admisibile în sensul art.121 și 122 ale Codului de procedură civilă.

Iar, lipsa unor probe, ce ar fi confirmat existență riscului imposibilității executării hotărârii judecătorești denotă caracterul irațional, până la proba contrară, a aplicării măsurilor de asigurare.

Din cele ce preced, având în vedere că soluția oferită de prima instanță este una nejustificată, iar argumentele recurentei sunt întemeiate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, a casa încheierea contestată și a respinge cererea de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. c) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de SC „Spiritus Construct” SRL.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 ianuarie 2025, și se soluționează problema în fond, prin care:

Se respinge cererea înaintată de Negară Elena, reprezentată de avocatul Botnarenco Ion privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu